

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА**
Іса. 43: 12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 10

Жовтень, (October) 1934

СМІСТ:

Ного Угоди (Часть 8)	147
Привертення	147
Часи Підкріплення	149
Докази	150
Намет Давида	150
Благословення Людей	151
Угода Людей	152
Ного Ласкавість (Часть 1)	153
Міста Прибіжца	154
"Невароком"	156
Кровоместник	157
Старші	158
Ного Угоди (Часть 7, прод.)	160
Питання	160

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
 117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
 J. F. RUTLAND *President* W. E. VAN AMBERG *Secretary*

"Діти твої вартати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—*Ісай 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧПТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиної правдиної Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дитини життя для усіх створінь; що Єгове був початком Його творіння й активний слугою в творенні всіх річей: що той Єгове тепер Господь Ісус Христос у славі, оздоблений в славу слау на небі й на землі, і тепер є головний виконавчий Чинівником замірн Бога Єгови.

ЩО ВСІ гадані землі для чоловіка, створили совершенною чоловіка для землі й неслили його на ній: що чоловік добродієчно переступив Божий закон і був заслужений на смерть; що гадані Адамового гріху всі люди розділять грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус пережив смерті, щоб набудити воскресіння для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й виславив його понад усіх творіння й понад усі імена і одягав його у славу слау Б' власті.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Спів, і що Ісус Христос є Головою її й правдиным царем світа, що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Співу, члени Єгової організації і його свідки, котрих вказав й привів до свідкувати про найвищість Єгови, головати про Його заміри вглядом людства, про які научав Біблія, й нести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгове послав Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скинув Сатану з неба й зачас установили Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котра те царство вже тепер вказало; що незалогого Господь ановити світанку організації і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть прихренені й будуть жити вічно на землі.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра приномераторія "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сям пояснити, що знача приномерата володіння автентично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата кінець, тоді вона автоматично. Один місяць перед скінченням приномератії англійського видання цього журналу, пославмо повідомлення в журналі і також картку для відмовлення приномератії. При закінченні приномератії в чужих мовах, виславмо повідомлення в посліднім числом. Отже коли отримаєте повідомлення в журналі, то знайте, що ваша приномерата скінчилась. Повідку за отриману передку чи то нову чи відмовлену ми не виславмо, хіба що о се попроситься.

"СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР"

Іде ома нова книжечка! Книжечка "Справедливий Володар". Вона містить дві промови, котрі були оголошені через великий ряд радіо-станцій, "Бостона від Світом" і "Атланта Сарат". Се є дуже гарна книжечка і дозволити думавої чоловік поновити переконатися й, тому що в ній містяться інформація відносно промани теперішнього нещасного стану світа. Навіть кожній свідок Єгови повинен уважно прочитати її, як рівном і кожній Пондуб. Мільон прихренені свої книжечки вже в руках всіх абора

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се научав Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідкам Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читав і створює о нину літературу або помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших ановити публічного научення з Святого Письма.

Він точно утримується Біблії шо авторитету своєї науки. Він відмовити від усіх партій, сект або світських організації. Він відмовити й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови від правдиным Христа, Його любого Царя. Він не прийорав догматичної міни, а радше захопчу до уважності й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішється в жаді суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних сивар.

Річна Переплата

Річна переплата на Вартової Башту в Злучених Державках висловить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Переплата в Злучених Державках треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, переплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших країх можна вислати переплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Grayson Terrace, London, W. 2, England
 Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
 Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
 South African Boston House, Cape Town, South Africa

Проспмо в кожнім случаях адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажать Бога читати, виславмо даром, если о се попросить. Ми радісно бажемо помочи таким потребующим, але після поштової регули, вони мусять прослати письмєнну апликацію кожного року.

Увага для передратників: Повідку за отриману переплату чи то нову чи відмовлену ми не виславмо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся переплати ми виславмо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

свідкам Єгови на спеціальний період служби, з 29. вересня до 7. жовтня. Ця книжечка хотілобути може небути до нині доступна. Всі в Америці нехай пишуть до головної кватири, але всі в Канаді нехай пишуть до відділу Товариства в Канаді по адресу:

WATCH TOWER
 40 Irwin Ave., Toronto, Ont.

ПЕРІОД ХВАЛЕННЯ ЦАРСТВА

Цей спеціальний період служби, протязом 9 днів, від 29. вересня до 7. жовтня, зачинає нинішннй рік служби 1934-1935. Се є несеїтний рух, і є надія, що більше країн до лише знаходяться свідки Єгови або Пондуби, отримають свідчення царства відчас свого періоду чини вічас котрому попереднього періоду. В краях, де люди говорять не більше часті англійськом мовою, свідки Єгови і Пондуби будуть старатися вручувати нову англійську книжечку "Справедливий Володар". В чужих краях відділ Товариства в тім краю виступає ановити від книжечки. Будеться важливо відчас свого періоду. І, настане! не забудьте радиувати свою діяльність відчас свого періоду, араз не закінченням Бога до відділу або офісу котрий має догляд над організацією служби у вашім краю.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LV

Жовтень, 1934

№ 10

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з англ. *БАШТИ* з 15. липня, 1934]

ЧАСТЬ 8

"Я, Господь, покликав тебе на правду, а буду держати тебе за руку, а берегти тебе, а поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним."—Іса. 42: 6.

БЕЗУСЛІВНА обітниця Єгови дана Авраамові називається Авраамова угода, тому що Авраам представляв самого Єгову, підчас коли Сара, його жена, представляла організацію Єгови, котра виводить насіння для Його цілі. Се є одно-стороння угода. Се є заявлення незмінного заміру Єгови виконати певну річ, наслідок чого не залежить від того, що чоловік Авраам або яке інше сотворіння може або не може зробити. В сій то угоді є зазначене розпорядження відносно як чоловік може отримати життя, тому що там сказано, "І благословляється в потомстві твому всі народи землі." Благословити роди або люди землі значить, що Бог дасть їм нагоду жити, і що така нагода мусить прийти в Його назначений спосіб, а іменно, через обіцяне насіння, котрим є Ісус Христос.

² Писання не відкривають, що Бог зробив або коли зробить угоду з людьми для їх привернення. По упадку Адама кожний один з його потомків був невідповідний робити угоду з Богом. Всі народилися грішниками, і Бог не міг робити угоди з грішним сотворінням. Всяке сотворіння, що входить в угоду з Єговою, мусить бути оправдане перед Богом, котре то оправдання Бог приписує сотворінню задля його віри. Нова угода була зроблена з Ісусом Христом і опісля лише з тими, що повірили в проляту кров Ісуса Христа, посвяталися чинити волю Божу, і через се увійшли в угоду через жертву, і котрі були тоді оправдані. Бог виразно зазначив, що життя прийде для тих з роду людського, що мають дійсну віру в кров Ісуса Христа. Чому ж тоді Бог мав би робити угоду, навіть з посередником, щоби дати життя сотворінню, коли Він постарався, що 'життя се дар Божий через Ісуса Христа нашого Господа'?—Рим. 6: 23.

ПРИВЕРНЕННЯ

³ Слово "привернення" знаходиться лише раз в тій часті святого Письма, що було написано по тім, як Ісус прийшов на землю і котре ми звичайно називали Новий Завіт, і те одно місце знаходиться в Діяннях 3: 21. Слово "привернення" походить із корення слова "новонастання" в Марка 9: 12. Слово "новонастання" значить

установити щось на ново що колись існувало. Задля Адамового гріха людство народилось в грісі і ніколи не мало права до життя. Іх коротке існування вони мають за вдяки дозволення Єгови. Сей факт, що Єгова постарався о спосіб дати таким сотворінням життя через Ісуса Христа, є доказом, що такі сотворіння не мають наслідкового права бути приверненими; і навіть еслиб вони й були привернені до існування яке вони посідають, така річ булаб непожадана. Людина має бажання жити, і вона має життя до певної міри, і живе короткий час а потім вмирає. Пролита кров Ісуса Христа є викупною ціною за людство, і Він є життя-дателем для тих, що вірують і слухають Його. Отже виходить, що дар життя не є реституцією, а дарунком.

⁴ Декотрі з вірних учеників були з Ісусом на горі коли Він переобразився перед ними: "І явив ся їм Ілія з Мойсейом, і розмовляли з Ісусом." (Марка 9: 4) В тім переображенні Ілія представляв Ісуса Христа виконуючого певну роботу царства, котра то робота закінчилася в назначенім часі, а іменно, з роботою 'приготовлення дороги перед Господом'; і Мойсей представляв Ісуса Христа великого Пророка, Священника і Царя і котрий є Екзекутивним Чинівником Єгови. Та переображаюча сцена відносилась до Божого царства під Ісусом Христом, мугучим Оправдателем. О сім запевняють нас слова контексту: "І постала хмара [символ присутности Єгови] отіняючи їх, і вийшов голос із хмари, глаголючи: Се Син мій любий; Його слухайте" (Марка 9: 7); себо так сказати, драматичне переображення Ісуса Христа, любого Сина Божого, Його Первосвященника, котрого всі люди мусять слухати, тому що Бог післав Його бути оправдателем і виконати Його замір.

⁵ Написано є, що "Ілія, прийшовши перше, наладить усе." Чи се відноситься до привернення роду людського підчас тисяч-років царювання Христа? Ні; се відноситься до того, що колись існувало між Ізраїльтянами, і було загублене, а іменно, найважніша наука про імя Єгови і Його царство. Коли ученики зійшли із гори де Ісус переобразився перед ними, то вони говорили про те, що вони бачили й чули, і тоді вони

спитали Ісуса се питання: "І питали Його, говорячи: Що се кажуть письменники, що Ілія мусить прийти перше? Він же, озвавшись, рече їм: Ілія, прийшовши перше, налагодить усе; і як писано про Сина чоловічого, щоб Він багато витерпів і був погорджений." (Марка 9: 11, 12) В сім тексті й в інших текстах, що відносяться прямо до тих же, Ісус й Йоан Хреститель є об'явлені, як рівнож і їх робота котру вони виконували. Про Йоана Хрестителя пророцтво говорить: "І йти ме він перед Ним духом і силою Ілії, . . . щоб приготувити Господеві людей готових." (Лука 1: 17) Відповідаючи на питання Йоан Хреститель наводить з пророцтва Ісаї про себе, а іменно, "Я голос покликуючого в пустині: Випроstaatе дорогу Господню." (Йоана 1: 21-23) Йоан до певної міри сповнив пророцтво висказане про Ілію, але самий Ісус Христос мусів сповнити те пророцтво вілості, як се показують інші пророцтва. (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Сі пророцтва відносно привернення указують на привернення великих правд, котрі Ізраїльтяни загубили, а іменно: Що Єгова єдиний правдивий Бог і що Він зробить для себе ймя через своє царство. Слова в єв. Марка 9: 12: "щоб Він багато витерпів і був погорджений" показують, що цілковите сповнення того пророцтва про Ілію мусить бути попереджене терпінням Ісуса Христа, всі котрі є приналежні до оправдання ймени Єгови. Ісус потерпів смерть, був пробуджений з мертвих, і пійшов щоб отримати царство, установлення котрого мусіла попередити робота привернення великих загублених правд для Його правдивих послідувателів і приготувити людей для Божого заміру.

Ключ знання і вирозуміння Божого заміру—се несамолюбне посвяченняся Єгови, єдиному і правдивому Богу, і пильність у виконанню волі Всевишнього. Коли Ісус прийшов на землю, тоді було мало або зовсім ніякого вирозуміння і знання про заміри Єгови, тому що самолюбні проводарі Ізраїля загубили ключ знання й відобрали від тих, що могли бажати почути о правді. Обовязком письменників та фарисеїв було навчати людей про виражену волю Божу, але вони не робили сього а віддали себе безумним і самолюбним церемоніям. Для сієї причини Ісус опрокинув їх найвиразнішими словами. (Лука 11: 42-53; Мат. 23: 13-33) Через усіх своїх пророків Єгова виразив свій замір зробити собі ймя і установити своє царство під владою Месії щоби доклати свого заміру. Задля їх самолюбства провідники в Ізраїлі були сліпі до сих правд і царство було нічим для них. Задля сієї причини Ісус сказав до них: "Відніметь ся од вас царство Боже, й дасть ся народові, що робити ме овоцці його." (Мат. 21: 43) Вони не несли людям овоців царства, а іменно, правду Божого Слова, але проголошували інші самолюбні науки.

Через свого пророка Єгова предсказав прихід Ілії, котрий мав виконувати роботу приготування перед "настанням дня Господнього, дня великого й страшного." (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Безсумніву Ісус Христос є самий посланець і позати-

пичний Ілія, про котрого говорить в пророцві, і котрий мусів зробити роботу приготування перед великим і страшним днем Єгови. Се пророцтво мусить мати сповнення зараз перед Армагедоном. Йоан Хреститель не сповнив сієї часті пророцтва, але він словнив лише часть того пророцтва в меншій мірі. Він робив натиск на царство, кажучи до Ізраїльтянів: "Покайтесь: наближилось бо царство небесне." (Мат. 3: 2) Ісус Христос перебрав роботу котрої Йоан не докінчив, і зачав свою місію тими самими словами що Йоан, а іменно: "Покайтесь, наближилось бо царство небесне." (Мат. 4: 17) Йоан приготував Жидів до прийняття Месії, Царя, і Ісус Христос приготував людей для ймени Єгови. Найважнійша річ підчас днів Йоана і опися, се було царство Боже, тому що те царство—се знаряд через котрий ймя Єгови буде оправдане. Всі приповідки Ісуса роблять натиск на царство Боже і що Боже ймя мусить бути шановане. Переображення на горі було об'явленням Божого заміру установити те царство. Ісус робив натиск своїм ученикам на важність того царства. Він дальше зробив натиск на те царство коли Він сказав їм, що Він мусить пійти й отримати царство, і що Він поверне й прийме до себе своїх вірних послідувателів, себто тих, що люблять Його явлення й Його царство. І ученики робили натиск на правду відносно царства, але вскорім часі по їх смерті самолюбні люди знову стались провідниками в церкві, і задля їх самолюбства загубили ключі знання і відобрали їх від інших. У своїм часі Єгова приказав Ісусу Христу, більшому Ілії, виконати роботу приготування, т. є приготувити людей, котрі зрозуміли б й оцінили царство. У виконанню сієї роботи приготування Господь ужив посвячених, що були заняті в роботі посольства або свідочтва, і ся робота мала дочинення з приверненням правди для послідувателів Ісуса Христа. Ся робота приготування мусіла бути виконана нім Посланець Єгови прийшов до храму; "якож написано: "Ось я послаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаете,—Ангел завіту, що його бажаете; ось, він йде, говорить Господь Савот." (Мал. 3: 1) Ся робота приготування про котру згадується в пророцві не була приготуванням людей до неба, хотия ті, що затримують їх невинність і будуть вірні, знайдуть їх остаточно нагороду в небі. Та робота є приготуванням людей для Єгового ймя, котрі то люди мусять виконати роботу свідочтва потім, як вони були взяті зі світа й приготувані. Тепер можна ясно бачити, що се ті, що 'полюбили Його явлення й Його царство', що були приготувані для ймени Єгови. Робота привернення про котру Ісус згадує в єв. Марка 9: 12 не була робота реституції або установлення царства, але се була робота привернення вірним правди про і відносно царства Божого. В часі тієї роботи приготування фальшиві науки про трійцю і про вічні муки були цілковито знесені і тоді побачили, що є лише один правдивий і всемогучий Бог і один Господь

і Спаситель, Ісус Христос, котрий є Царем. Але велике одкриття пророцтва, не будучи роботою привернення, було дане для людей Божих по приході Господа Ісуса до храму і по зібранню вірних до Нього в храм. Се було потім часі, що вірні зрозуміли, що є різниця між роботою церкви представленою через Ілію й представленою через Елисея. Як здається, то є різниця між роботою про котру згадує Марко, а іменно, "Ілія, прийшовши перше, налагодить усе", а роботою про яку говорить апостол Петро відносно привернення всіх речей про що говорили всі пророки.

ЧАСИ ПІДКРІПЛЕННЯ

* Слово "налагодить" ужите Ісусом в попереднім тексті є споріднене із словом "новонастання" ужитим пізнійше, над чим тепер застановимось. В раних часах церкви апостол Петро ужив слово *новонастання*, і через многі роки в минушім часі ми розуміли, що апостол розумів привернення людства підчас тисяч-років царювання Ісуса Христа, і що таке привернення значило дати життя людству. У світлі відкритої правди від коли Господь Ісус Христос прийшов до храму таке заключення відносно реституції людства здається не є запевнене св. Письмом. Що ж тоді означають слова апостола Петра, а іменно: "Котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих пророків од віку."—Діян. 3: 21.

* Петро писав під натхненням святого духа і на його слова мусіться звернути з повним застановленням взглядом слова *новонастання* яке він тут ужив. В Діянях 3: 19 апостол говорить про "час підкріплення від лица Господнього". Очевидно, що згаданий тут час відноситься до часу коли Єгова зверне своє лице й увагу до відбудовання Сиону, як про се написано через Його пророка: "Коли Господь відбудує [Сион], явиться в славі своїй." (Пс. 102: 16) Єгова явився в Сионі через свого представителя Первосвященника Ісуса Христа; для того написано: "І пішле наперед проповіданого вам Ісуса Христа." (Діян. 3: 20) У попереднім девятнадцятім верші в тій самій голові, апостол заявляє, "щоб очистились од гріхів ваших, як прийде час покріплення від лица Господнього". Очевидно ці останні слова наведені відносяться до роботи очищення Ісусом в храмі щоби очищені могли приносити жертву Господеві в праведності. (Мал. 3: 3) По роботі очищення, отже в той самий час, прийшло підкріплення для очищених. Се не значить очищення від насліджених гріхів, але від гріхів які мала церква в часі приходу Господа Ісуса до храму. Будучи очищені, ці признані або очищені були покриті ризами справедливости і дано їм одежі спасення, і тоді вони стали покріплені й радісні. (Іса. 61: 10) Ці признані, по запрошенню Ісуса Христа, входять в радість Господню. (Мат. 25: 21) Вони були введені у храм, і нова угода була установлена для них. Се був час великого підкріплення для очищених. Сей час підкріплення не міг прийти аж поки І-

сус не був висланий Єговою царювати серед воєн Іого, і се сталося в 1914 році. Час підкріплення не міг прийти аж покіль Ісус не вернувся із неба і зібрав до себе своїх вірних, і на се робить натиск апостол, коли він говорить про Ісуса: "Котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього". Ось так виразно час новонастання є назначений, а іменно, у приході Господа Ісуса до храму.

** Завважте тепер, що апостол Петро наводить із слів 5 Мойсея 18: 15, 18 і прямо вяже се з часами новонастання. Ось так апостол указує на Ісуса Христа яко єдиного представленого через Мойсея, приход котрого на розказ Єгови назначає час підкріплення для вірних послідувателів Ісуса Христа, що полюбили Його явлення. Се доказує, що є пряма й важна звязь між угодою зробленою в Моаб, котра то угода була вірности представляючи царство, і приход Господа Ісуса до храму, а часом підкріплення від лица Єгови і "новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих пророків од віку." Отже виходить, що новонастання мусить взяти місце в часі приходу великого Пророка, представленого через Мойсея.

** За часів Авраама Єгова установив своє типічне царство через Мелхизедика, "священника Всевишнього Бога", посадивши його на престолі. (1 Мойс. 14: 18; Жид. 7: 1-4) Те типічне царство перейшло, і сотки років опісля Єгова зробив угоду зі своїми людьми в землі Моаб, котра то угода вірности представляла угоду яка пізнійше була зроблена з Ісусом о царство. Та угода зроблена в Моаб показує, що се був замір Єгови відживити або привернути царство Боже, котре Він установив під Мелхизедиком. Пята книга Мойсея одинокє місце в пророцтвах написана Мойсейом, у котрій є зазначені виразні інструкції відносно будучого Царя і царства, котрий то Царь мусить прийти яко позатипічний Мойсей. (5 Мойс. 17: 14-20; 28: 36) Се правда, що в 2 Мойсея 19: 6 Бог сказав Ізраїльтянам, що если вони будуть слухати голосу Його, то вони будуть царством священним і народом святим; але той наряд не хотів слухати Господа Бога, і се в пятій книзі Мойсея, написаній опісля, що робиться натиск на будуче царство. У пятій книзі Мойсея царство і річі приваєжні до нього є представлені через скалисту гору, і Єгова є названий "Скалою", що значить Царь вічности. (5 Мойс. 32: 4) Дальше в 5 Мойсея 33: 5 є сказано про Його царювання в сих словах: "І він був царь Ізраїля, як збирались голови народа, всі покоління Ізраїля." Се пророцтво показує, що царство, прообраз котрого був зроблений в Моаб, мало бути остановлене в часі коли Господь Ісус, більший Мойсей, мав явитися і зібрати Божих праведних людей, Його святих, разом до себе.—Пс. 50: 5; 2 Сол. 2: 1.

** Ізраїльтяни виглядали приходу Царя, тому що всі пророки предсказали приход Месії; і у своїм часі обіцяний Царь був обмежений до дому Юдиного, відносно котрого пророк писав: "Клявся Господь Давидові правдою, не відсту-

пить він від неї; з плоду тіла твого посаджу на твоїм престолі." (Пс. 132: 11) Нема сумніву, що Царь Давид був типом на Ісуса Христа, Голову Сиону, головної організації Єгови. "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того." (Пс. 132: 13, 14) По Давидові наступали інші мужі як царі Ізраїльські, і в році 606 перед Хр. типічне царство Ізраїльське упало й перейшло. Так і справа малась з Ісусом коли Він був на землі з своїми учениками, і по Його воскресенню дуже на місце Його ученики спитали Його: "Господи, чи не під сей час поставиш Ти знов царство Ізраїльське?" (Діян. 1: 6) Слово *поставиш* походить від кореня слова "привернення", котре знаходиться в Діянях 3: 21 і так безпосередньо вживає слова апостола відносно привернення царства з реституцією згаданю в пізнішій тексті.

ДОКАЗИ

¹⁰ Слова апостола Петра котрі знаходяться в Діянях є почасти наведженням з пророцтва Мойсея і почасти його власні слова котрі він говорив під натхненням святого духа, і котрі то слова були також пророцтвом котре мало сповнитись в будучині. Поки те пророцтво було в процесі сповнення або вже сповнилось, його не можна було властиво зрозуміти. Те типічне царство було установлене для того, щоби оправдати ймя Єгови. Воно було установлене яко тип, але у своїм часі воно знову буде привернене. Ісус Христос—се 'Камінь вирубаний із гори' (Дан. 2: 34), головний угольний камінь Сиона, той що став оправдателем Єгового ймя. Коли Ісус був представлений як цар Ізраїльському народові, то се було заложення угольного каміня царства в меншій мірі, котре то царство є головною організацією Єгови. (Мат. 21: 1-11) В 1914 році Ісус Христос отримав царство і був посланий Єговою царювати, і тоді Він зачав своє царювання і вигнав Сатану і його злих [духів] з неба. (Пс. 110: 1, 2; Одкр. 12: 1-9) У 1918 році Господь Ісус зібрав до себе вірних Єгови і тоді був представлений всім послідувачам Ісуса Христа яко Царь і Правильний Володар землі, а понад усе, яко Оправдатель Єгового ймя. Се було заложення угольного каміня в Сионі в повнім значінню. (Іса. 28: 16, 17) Тут при заложенню головного каміня, т. є представлення Ісуса як Царя, Він, великий позатипічний Мелхизедик, сповнив пророцтво, а іменню: "Веселися, Сионова дочко, виклидай радісно, дочко Єрусалимська: Се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий—сидячи на осляті, сині яремної ослиці." (Зах. 9: 9) Се був час великої радості, отже час великого підкріплення. (Зах. 4: 7; *Приготовлення*, сторони 70, 71, 154-161, *англ. вид.*) Приблизно в тім часі вірні були взяті в угоду о царство, котра то угода була предсказана через угоду вірності в Моаб.

¹⁴ По приході Господа до храму Він отворив пророцтва, і вони стали ясні для тих, що посвящалися Богу Єгові. Живі каміння, що були зіб-

рані до храму і стались частю Його, що були забудовані в ту святу будівлю, отримали світло з храму і вельми радувалися. Лице Єгови було звернене до них, і вірні побачили своїх Учеників, Єгову і Ісуса Христа, котрі не є вже більше відопхнуті на бік, але тепер відкриті. (Іса. 30: 20) "Часи підкріплення" що зачались тоді побільшилися для Божих людей, і вони були чудово підкріплені сими відкритими пророцтвами. Слова Псалмїста дуже пасують до сього часу, а іменню: "Ти наповняеш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається." (Пс. 23: 5) "А рога мого піднесеш як в однорожця; свіжим елеем намастиш мене." (Пс. 92: 10) Від того часу настали 'часи благословенства' для тих, що осталися вірними в храмі. (Дан. 12: 12) Причина такої великої радості була, що "Син хлопятко", що є царством, народилося і було установлене і привернене Ісусом Христом, Царем і Екзекутивним Чиновником Єгови; і Його вірні послідувачі зібрані до Нього, отримали з Його рук ризи справедливости, і 'гріхи їх були зняті з них'. Після слів апостола, Ісус Христос, про котрого проповідувано вірним, тепер прийшов і прийняв до себе вірних послідувачів.

¹⁵ Прихід Господа Ісуса до храму означив початок часу привернення всіх річей, про що Бог промовляв устами всіх своїх святих пророків від почину світа. Се не могло відноситись до привернення роду людського до совершенного людського життя, тому що се не є "найважнішою річю", ані всі пророки не предсказали привернення роду людського. Всі пророки "предсказали ті часи", а іменню, привернення царства яко Божого зняряду для оправдання свого ймя; бо найважнішою річю зі всіх се оправдання Його ймя. Одиноке закінчення можна отримати зі Святого Письма, що "новонастання всіх річей" значить привернення Божого царства, котре істнувало колись в малій мірі, котре упало, і тепер знов установлене в повній мірі з Ісусом Христом Начальником, головним Камінем, великим Пророком, Священником і Царем на престолі. Зараз по тім і що ся тичить до слів "привернення всіх річей" апостол наводить з пророцтва з 5 Мойсея 18: 15-18 і виразно показує, що Ісус Христос є більший Мойсей і що всі ті, котрих Він зібрав до себе, мусять бути цілковито послішні Божому великому екзекутивному Чиновникові. Отже щоб то Святе Письмо не вчило про спасення роду людського, і привернення послішних до людської совершенности, то тексти в Діянях 3: 19-23 не відносяться до такої роботи.

НАМЕТ ДАВИДА

¹⁶ Намет символічно представляє помешкання. Імя "Давид" значить "олюблений" і представляє Ісуса Христа, олюбленого Сина Божого. Намет або місце помешкання Бога Єгови відносно Його сотворінь є Сион, Його головна організація, котрої Ісус Христос Його олюблений Син є Головою. "Бо Господь вибрав собі Сиона, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спо-

кою; ту оселяюся, бажав бо я того." (Пс. 132: 13, 14) Яко прообраз свого помешкання Бог Єгова установив Мелхизекида як свого священника і царя, і відносно сього є виразно сказано що Ісус Христос є той котрого Мелхизедик представляв. (Жид. 7: 1-3) Коли Єгова устами Мойсея зробив угоду вірности в Моаб, Він сказав Ізраїльтянам, що Він вибере для них 'царя з між їх братів'. (5 Мойс. 17: 15) Пізніше та обітниця була обмежена до Давидового дому і Давида поставлено на престолі як царя. Пізніше той типічний царський дім упав. Тоді через свого пророка Бог Єгова сказав: "У той час приверну я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклини в ньому, поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що ім імя мое обявлять, говорить Господь,—той, що все це вдіє." (Амоса 9: 11, 12) В одинацятім верші повисше наведені слова "у той час" відносяться до дня Єгови почавши від 1914 року, коли то Він післав Ісуса царювати; і так час для відбудовання намету Давида, предсказаного через пророка, є назначений через прихід Господа Ісуса до храму в 1918 р. і відбудовання Сиону на славу Бога Єгови. Пророцтво Амоса відноситься до факту, що коли воно сповниться, тоді Більший Давид, буде посідати народи. Згідно із сим написано про Ісуса: "Се ж я помазав царя моего над Сионом, святою горою моею. Приси в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінці світа у владіння."—Пс. 2: 6, 8.

¹¹ Пророцтво Амоса мусить сповнитися колись, і намет Давида мусить бути відбудований. Та перед відбудованням намету і викінченням головної організації Єгови, Він заявив свій замір узяти з між народів людей для свого імя, котрі то люди мусять бути свідками для Його імя. Апостоли Ісуса Христа зібрались в Єрусалимі, нараджуючись що треба було зробити щоби Євангелія пішла до не-Жидів. Будучи під провідництвом святого Духа, вони прийшли до властивого заключення, і тоді післали посланців до інших, щоби повідомити їх о Божім замірі. (Діян. 15: 21, 26) В той час Єгова зробив з Ісусом Христом нову угоду ціль котрої була взяти з між народів свідків для свого імя. В часі сих нарад в Єрусалимі декотрі ученики несли вість царства до поган або не-Жидів. Для того Яків в тім случаю сказав: "Мужі брати, вислухайте мене. Симон оловів, як Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти людей в імя свое." Така є робота нової угоди котра то робота мусіла поступати до викінчення аж до приходу Господа Ісуса, і відбудовання Сиона. Продовжуючи апостол Яків сказав наводячи із пророцтва Амоса: "З сим сходять ся слова пророчі, яко ж писано: Після сього знов верну ся, і збудую намет Давида, що впав, і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано імя мое, глаголе Господь, що робить оце все. Звісні од віку Богові всі діла Його." (Діян. 15: 15-18) Се доказує, що ціль Єгови від початку була взяти лю-

дей для свого імя і, коли вони будуть взяті, тоді Він установить своє царство, т. є установить Сиона яко своє місце мешкання, що Він відбудує намет Давида що був упав; і ся робота становить як раз те, що Петро називав "новонастання всіх річей" про котрі говорили всі святі пророки від почину світа.

¹² Тепер порівнаймо всі факти з пророцтвом. Робота вибирання людей для Єгового імя поступала вперед. В 1918 році Ісус Христос, позатипічний Давид, по приказу Єгови, зібрав святих і відбудував Сион, а самий Ісус був положений яко угольний камінь в нім. Ісус Христос, великий Царь і Священник, заопікувався Божими людьми. "Мертві в Христі", т. є такі вірні люди як апостоли, 'були пробуджені перше', стались частию Сиона, намету Давида, котрий колись існував і впав і тепер знову привернений і установлений. (1 Сол. 4: 15, 16) В часі коли Ісус прийшов і відбудував Сион тоді в Його присутности були кільканайцять одиниць, що були в лнії до царства, і підчас судження їх вірні були взяті до храму і з котрих по приказу Господа Ісуса сформувався "вірний і розумний слуга". (Мат. 24: 45-47) Ті, що були вірні від почину судження храму, і котрі були представлені через Мардохея і Наомі, сі названі в Святім Письмі як "останок". Тоді Господь оголосив, що зараз наступить по установленню або приверненню "намету Давида", розуміючи під сим організацію Божого царства, а іменно: "Що останок з людей міг шукати Господа". Безсумніву, що "останок" згаданий тут відноситься до тих вірних, що стались слугами Божими і несуть свідочтво для Його імя. (Одкр. 12: 17) Тоді каже пророк, і котрі слова апостол наводить: "І всі народи на котрих імя мое спочиває", очевидно розуміючи всіх тих, що були представлені через Естер і Рут, що були приведені до правди і в храм по тім як суд в храмі зачався. Се не могло відноситися до світа взагалі, тому що писання каже "на тих, що імя мое спочиває", т. є імя Єгови. Нове імя лише дано тим, що належать до святині. Сієї чести ніхто інший не має й не буде мати. (Іса. 42: 8) Отже "новонастання всіх річей" і "привернення намету Давида" не могло відноситися до відродження світа взагалі підчас тисяч-років царювання Ісуса Христа. Проголошений замір Єгови від почину був збудувати організацію для свого любого Ісуса Христа, котра то організація має бути ужита для оправдання імя Єгови. В приготуванні сієї організації Він взяв зі світа людей для свого імя, і тут був заключений "останок" і всі котрі остаточно прийдуть до сієї організації на котрій Він положить своє імя, і котрі становлять вірних свідків Єгови на землі.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ЛЮДЕЙ

¹³ Если слова в Діянях 3: 21, а іменно, "час новонастання всього", не відносяться до привернення людства підчас тисяч-років царювання Христа, то чи тоді нема ніякого средства для благословення людей життям і вічним щастям?

Так, Єгова напевно зробив таке розпорядження, тому що благословення людей є виражений замір Єгови. Той виражений замір перше зазначає, що Бог вибере насіння через котре "всі роди землі будуть благословені". Такий виражений замір Єгови, котрий називається Угода Авраамова, є єдиною угодою що відноситься до благословення людей, і та угода не є зроблена з жадним сотворінням. Отже можна сказати без жадного успішного заперечення, що нема іншої угоди із ніяким сотворінням під якою люди мали б бути привернені до совершенного людського життя. Се є безусловна обітниця Єгови, запевнена обітницею й клятвою, коли Він сказав: "Мною самим клявсь я, говорить Єгова." Чому Єгова клявсь, що Він зробить се? Він введе насіння, що посідати ме ворота Його ворогів, і що в тім насінню благословляться всі роди землі. (1 Мойс. 22:16-18) Перше мусіло прийти насіння, а через насіння прийде благословенство. Чому Єгова мав би зробити угоду з людьми і народами благословити їх, потім як Він дав своє слово і звязав його клятвою що Він зробить се? Потреба угоди, такої як нова угода, для привернення роду людського або щоби роді людському дати життя на землі, не існує, але треба було нової угоди щоби взяти людей для ймени Єгови. Єгова дав своє слово обітниці, що Він буде благословити людство по тім, як Він вибере сих людей для свого ймя і по установленню свого царства, і таке благословенство мусить прийти через Його вибране насіння, Ісуса Христа. Се є виражений Божий замір, і Він виконає свій замір.

²⁰ Коли Ісус Христос прийшов на землю Йоан сказав про Нього: "Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа". (Йоана 1:29) Єгова заміривши, що Ісус мав статися Відкупителем і жертвою за грішний світ, Він не потребував робити угоди із тими сотворіннями на землі, щоби dokonати свого заміру. Щоби люди могли отримати користь із жертви Ісуса Христа, то вони мусять вірувати і бути послухними Господеві. Се не є угода з ними, а слова Єгови, що Він зробить для тих, що увірують; для того написано: "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життя вічне." (Йоана 3:16) Життя-кров чоловіка Ісуса Христа єдина є викупною ціною за рід людський. Жадне інше сотворіння не має часті у викупленню роду людського. Ніхто не може отримати користі із сього поки він перше не увірує в Господа Ісуса Христа. Нема бо іншого ймя під небом котрим би можна спаситися. (Діян. 4:12) Бог не міг зробити угоди з несовишними або грішними людьми щоби привернути їх. Такої угоди ніколи не було і не буде. Благословенства людства для роду людського мусить прийти й прийде через обіцяне насіння, Ісуса Христа, і будуть дані лише тим, що люблять і послухні Ісусу Христу і Єгові.

²¹ Наслідок мильного вирозуміння був, що люди прийшли до заключення, що Бог Єгова потребував зробити угоди з сотворіннями, щоб

дати їм життя; але таке заключення не є виставлене. Є бо виразно й невідкликано зазначено: "Дарування ж Боже—життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6:23) Через непослушність Адама смерть перейшла на всіх, а через жертву Ісуса Христа замість чоловіка Адама, нагода до життя прийшла як вільний дар для всіх Адамових потомків, що увірують і будуть послухні. Відносно сього написано: "Тим же оце, як через провину одного на всіх людей осуд, так і через праведність одного на всіх людей оправданне життя. Яко бо через непокору одного чоловіка грішними зробились многи, так і покорою одного праведниками зроблять ся многи." (Рим. 5:18,19) Пролита кров Ісуса Христа відкупила рід людський, і Єгова Бог дав Йому власть дати життя як дар для тих, що будуть послухні. Отже ті, що будуть послухні будуть праведні або оправдані.

²² Ті що були взяті для Його ймя і котрі тепер становлять свідків Єгови, ті отримали дар життя в той самий спосіб, що людство отримає підчас царювання Христа. Вони перше пізнали Господа Ісуса як їх Відкупителя і увірували в Нього і були оправдані або стали праведними через віру в Бога і Ісуса Христа. По тім як вони були оправдані й народжені з духа Божого, стались як нове сотворіння в Христі, є взяті в нову угоду, котра то угода приготує їх бути свідками Єгови і зробила їх членами Його царського дому. Рід людський мусить отримати життя як дар через вірування в Господа Ісуса і через послухенство до Нього. Їх оправдання буде dokonане тоді, коли вони докажуть їх послухенство. Вони не можуть бути взяті в жадну угоду з Богом аж вони будуть оправдані або стануть праведні; і се не возьме місце аж при кінці тисячоріч царювання Христа, але в той час не буде нагоди робити нову угоду. Отже безперечне заключення є, що людство взагалі не отримає життя через нову угоду, але отримає вічне життя як дар з рук Ісуса Христа, Первосвященника і Чинownika Єгови. Він буде царювати поки побідить усіх ворогів; а рід [людський] під Ним буде переданий Єгові по тім він буде вповні оправданий.

УГОДА ЛЮДЕЙ

²³ Чи під царюванням Ісуса Христа і підчас коли всі послухні народи будуть благословенні, чи тоді не буде угоди в силі для людей? Так, але не буде угоди в силі із людьми. Божа безусловна обітниця благословити всі народи—се угода, тому що се обявлення Його волі або заміру і мусить бути виконана. Він виконує сю ціль через 'насіння обітниці'. Таке насіння обітниці становить Його 'вбраного слугу', Ісуса Христа. Яко попертя сього заключення завважте, що Єгова каже: "Ось, слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його влюбила собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий [себто, ті, що не належать до дому Юдиного, духової кляси]." —Іса. 42:1.

* Ісус Христос, Відкупитель і Оправдатель Єгового імя, є тим 'вибраним слугою'. Ті що стали членами Його царського дому є почислені як часті цієї організації, і тим самим становлять часті того слуги, і на тім слугі Єгова поклав своє імя, і такої чести ніхто инший ніколи не отримає. Тепер Єгова дає свого вибраного слугу "в угоду народам". Він не робить угоди із людьми. Треба пам'ятати, що Єгова не робить угоди з сотворінням, але може зробити односторонню угоду. Угода се обітниця або зобов'язання або вираз заміру чинити або не чинити якусь річ. Бог дав слово обітниці, що Він вивиде насіння, у котрім насінню всі роди землі будуть благословенні, і се становить угоду Єгови, т. є, зобов'язання або заявлення благословити рід людський. Тоді, коли насіння буде виведжене, і царство установлене і імя Єгови оправдане, Єгова дасть свого вибраного слугу в "завіт народам". Се значить, що Його великий слуга, Ісус Христос, буде запевненням для людей, що Божий замір давно проголошений буде вірно виконаний.

²⁵ Відносно сього є написано: "Я, Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам, за сьвітло невірним." (Іса. 42: 6) Ось така є часті припоручення Христа. Окрім сього помазаний слуга дає поміч "великій громаді" клясі.—Іса. 42: 7, 9.

²⁶ Вибраний слуга, Христос, стоїть як цілковите запевнення для людей світа, що вони отримають благословенства життя як вільний дар від Бога через Ісуса Христа. Щоби отримати такий дар люди мусять дістати знання, що є першою кінцевою річю для віри, і мусять мати бажання прийняти сей вільний дар. Отже про Ісуса Христа написано є: "Се я дав його сьвідком народам, проводирем і наставником народів." (Іса. 55: 4) Будучи зроблений проводарем, учителем, і наставником людей, Ісус Христос дає їм знання, провадить їх правою дорогою, і приказує їм що вони мають робити, і що вони мусять бути послухні нім вони можуть отримати дар життя. Се на раменах Христа, великого Князя Мира, що справедливе правительство або царство спочиває. Він є Дивний Порадник для людей, і Він—Отець будучого віку, тому що Він дасть життя

всім послухним Йому. (Іса. 9: 6, 7) Отже є написано про Ісуса Христа для користи людей: "І на імя його вповати муть погане."—Мат. 12: 21.

²⁷ Через свою угоду Бог Єгова величаво виконує свої проголошені заміри. Він взяв людей для свого імя, котрі то люди мусять тепер бути Його сьвідками; і, будучи вірними, вони вскорі будуть мати часті в оправданню Його імя. Але перед битвою великого дня Всемогучого Бога се є Його виражена воля відносно Його сьвідків, котрі стались з Його ласки часті слуги, що вони мусять, під провідництвом Ісуса Христа, нести знання до дому людям доброї волі, щоби вони мали нагоду навернути свої серця і посвятитися Богу і Його царству. Для того Він дає приказ своїм святим людям, а іменно: "Йдіте ж, ходіте в ворота й дорогу народів рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе камінне з дороги счисчайте, виставте знамено народам!" (Іса. 62: 10) Отже теперішня задача помазаних сьвідків Єгови є виразна і ясна. Відвічальність положена на них є проголошувати імя Єгови і Його царства як середство для благословення світа і сю відвічальність вони мусять виконати. Се не є розважність але приказ. Се є їх привилей запрошувати людей доброї волі прилучитися до них в прогблешенню того ж.—Одкр. 22: 17.

²⁸ Великий пророк Єгови, Ісус Христос, розпоряджує роботу Божу яка тепер виконується, і кожда душа в храмі мусить бути цілковито послухна тому великому пророкові. (Діян. 3: 23) Напрям помазаників є ясно витичений. Їх служба Єгови мусить складатися із бесперестанного хвалення Його імя, указуючи людям доброї волі на царство як іх єдину і цілковиту надію. Ся кляса храму тепер буде бесперестанно давати сьвідцтво хвалення імени Єгови, щоби всі доброї волі могли знати, що Єгова—Бог. Угода Єгови, проголошуючи Його замір благословити всі народи землі через Ісуса Христа, Його насіння,—се віковична угода. Всі такі заміри будуть цілковито виконані. Він дає свого вибраного, Христа, у завіт народам, запевняючи їх вповні, що если вони бажать отримати благословенства вічного життя в щастю, то вони мусять знати що Єгова—Бог і Христос—Його Первосвященник, і вони мусять бути в повні і цілковито послухні Христові на славу Божу.

ЙОГО ЛАСКАВІСТЬ

[Переложено з англ. ВАШТИ з 1. серпня, 1934]

ЧАСТЬ 1

"Як дорога благість твоя, о Боже, коли діти людські сховку шукають у тіні крил твоїх. Поживляться во сита востатками дому твого, і струями солодоців твоїх напоїм їх. Во в тебе жерело життя; в твоєму сьвіті побачимо сьвітло."—Іс. 36: 7-9.

ЄГОВА, відбудувавши Сион і зібравши до себе своїх святих, дав їм ширший погляд о своїй ласкавості чим се можливо було передше. Ті що в храмі, будучи в тайнім пробутку Всевишнього,

там вони були навчені Богом через Ісуса Христа, і їм приказано йти між людей і з дахів проповідувати імя Єгови, повідомляючи людей доброї волі про ласкавість Єгови до дітей людських.

Пізнавши сю ласкавість, вона стає дорогоцінною для тих, що люблять Бога Єгова. Вони знають, що їх охорона є під тінею крил Всемогучого. Вони радіуються указувати іншим на Боже розпорядження для їх охорони. Багата провізія Єгови веселить серця кожного, хто знаходиться в Його царській організації.

²Через свого великого виконавчого чиновника Єгова вимірить точну справедливість для тих, що добровільно поламали Його віковичну угоду відносно святості людського життя. Божий суд ізглядом людей гасить милосердем до тих людей доброї волі, що бажають справедливості. Він дав приказ, що Його милосерде буде покаране до тих, що несвідомо впали в сіті Сатани і сим чином поламали Його закон. Його діла справедливості неначе глибоке море, а ласкавість Його триває повіки. Се є привилей для тих, що бажають знання й вирозуміння пізнати тепер про ласкавість нашого Бога.

³Єгова дав довідома громаді храму, що Він жерело життя і що нема іншого. Він дає їм таке знання не лише для їх власного добра, але щоб вони повідомили людей доброї волі й чесного серця. Битва великого дня Всемогучого Бога вже близько, і в сій битві Ісус Христос, Оправдатель, знищить лукавого; але ласкавість Єгови постаралась о місце утечі для тих, що тепер звернуть свої серця до праведности, шукаючи прилучитися до Єгової організації. Сі є знані як кляса Йонадаба, тому що Йонадаб був прообразом на них. Єгова постарався для тих, що належать до Його дому, о багату провізію. "Ти подаєш милість тисячам і відплачуєш батьківські гріхи в нутро дітям по них; Ти, Боже великий і могучий, що ймя тобі Господь сил небесних. Великий ти в замірах і потужний в ділах, твої очі бачні на всі стежки в людських дітях, щоб платити кожному по його ходах і по плодах учинків його." (Ерем. 32: 18, 19) На свідках Єгови є положена задача звертати увагу на сі правди Йонадабам, щоб їх повідомити про одинокую дорогу утечі у великім горю яке вскорі владє на світ. Вони мусять знати Єгову, стати вірними по Його стороні, і там остати вірними і служити Йому, если вони бажають отримати Божий дар життя через Ісуса Христа, нашого Господа.

МІСТА ПРИБІЖЕЩА

* Щоби помочи ученикові в дослідженню того що тут наступить, для того даємо короткий начерк, а іменно: Міста прибіжеша, установлені законом Єгови, були місця охорони для тих, що були зловлені ломлячи несвідомо віковичну угоду відбираючи людське життя. Ся ласкава провізія, зроблена Єговою і оголошена в часі роблення угоди вірности, показує, що міста прибіжеша були прообразом Божої ласкавости для охорони людей доброї волі підчас Армагедону; що вони мусять знати сі правди по відбудованню Сиона перед Армагедоном; що останок помазанників Єгови на землі мають виразну задачу положену на них, котра мусить бути вико-

нана для громади Йонадаба; і що Йонадаби мусять виконати певні вимоги взглядом них, щоби вони мали запевнені прибіжеша підчас горя, і остаточно отримати життя.

⁴Єгова найперше промовив до Мойсея про міста прибіжеша коли Мойсей знаходився на рівнині в Моаб. Бог повідомивши своїх людей, що Його слова записані в 5 Мойсей відносяться до часу від коли Ісус Христос прийшов до храму ми можемо сподіватися, що установлення міс прибіжеша, як про се зазначено в пророцтвах, мають позатипічне сповнення приблизно в часі коли вірні послідувателі Ісуса Христа були взяті в угоду о царство. "І промовив Господь до Мойсея в рівнинах Моаба на Йордані проти Ерихону, кажучи: Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Як перейдете через Йордань у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було втіти туди убийцеві, що ненароком убив людину."—4 Мойс. 35: 10, 11; 5 Мойс. 19: 1-10.

⁵Мойсей був типом на Ісуса Христа; і що Мойсей зробив на рівнині Моаб, як се зазначено в 5 книзі Мойсея, і ним Ізраїльтяни перейшли Йордан до Ерихону, то се відносилось до часу закінчення роботи 'приготовлення дороги перед Єговою'. (Мал. 3: 1; 5 Мойс. 18: 15, 18; Діян. 3: 19-23) Зараз перед тим ним Мойсей закінчив свою роботу, і потім як він отримав поучення від Єгови відносно міст прибіжеша, він переказав той закон Ізраїльтянам: "Се слова, що промовляв Мойсей до всього Ізраїля по сім боці Йордані, в степу . . . і сталося в сороковому році, в одинайцятomu місяці, на первий день місяця, що промовляв Мойсей до синів Ізраїля усе, що Господь заповідав йому про них." (5 Мойс. 1: 1, 3) "Тоді віддїлив Мойсей три міста по сім боці Йордані, що на схід сонця, щоб втікав туди убийця, що ненароком вбив ближнього свого а перше не ворогував на його; щоб він втік в одно із сих міст та й живим зістався. Безер у степу, на поділлі, для Рубенїв, і Рамот у Гілеаді для Гадїв, і Голля у Базані для Манасїїв. А се закон, що поставив його Мойсей перед синами Ізраїля." (5 Мойс. 4: 41-44) Три із тих міст прибіжеша були на східній стороні Йордана, а три на західній стороні, в землі Канаан, після приказу Єгови.—4 Мойс. 35: 13, 14.

⁶Ті що належать до громади храму пізнали, що Єгова часами уживає своїх посвячених людей на землі виконати певні річі в сповненню пророцтва не розуміючи в той час значіння його; але опісля Єгова відкриє їм сі правди і так покаже свою ласкавість до них в уживанню їх в сповненню пророцтва. Установлення міст прибіжеша було увагою для тих, що потребували їх, що Бог розпорядив для їх охорони і прибіжеша в часі неволі. Се було частю пророцтва, і, бувши пророцтвом, воно мусить сповнитися колись у пізнійшій часі у приході Більшого Мойсея. На 24. лютого, в 1918 році, із ласки Господньої і очевидно під Його провідінням і керівництвом, в Лос Анджелес була доручена перший раз вість "Світ Скінчився—Міліони Людей Тепер

Жиючих Ніколи не Помруть", і опісля та вість була голошена словом і письмом по цілім "Християнстві". Ніхто з Божих людей не розумів вповні тієї справи в тім часі; але від коли вони були привидені до храму вони бачуть і розуміють, що ті на землі, що можуть отримати життя і невмирати—се ті, що тепер вступають в колесницю, як Йонадаб на запрошення Егуя вступив до колесниці з Егуйом. Се кидає більше світла на Писання відносно міст прибіжеша, і тут мусить бути якась потішаюча відомість в ній для останка в теперішнім часі.—Рим. 15: 4.

⁸ Приказ Єгови був, щоби Левітам дати сорок вісім міст і підмість. Се показує, що люди "Християнства" не мають права викидати з краю свідків Єгови, а головнво Його помазаних свідків, але мусять дати їм свободу діяльності й відповідну суму на їх отримання. Се також попирає заключення, що хто отримує літературу, і сим чином отримує нагоду дістати знання і вирозуміння правди відносно Єгови і Його царства, повинен дати якусь данину на покриття коштів видання, щоби ще більше книжок мож видати і доставити людям через свідків Єгови, щоби інші люди могли знати ймя Єгови і Його ласкавість. Йонадаб кляса тепер бачить, що вони мають тепер нагоду помагати в сій роботі і нести вість іншим і сим вони показують їх любов до Бога й оцінення Його ласкавості.

⁹ Із сорок вісім міст, які були дані для особливої користі Левітів, то шість міст були назначені яко міста прибіжеша. "А міста, що оддасьте Левітам, такі: шість міст охоронних, що їх дасьте їм, щоб можна було втікати туди, коли хто заподіяв яке убійство; крім тих дасьте їм ще сорок і два міста." (4 Мойс. 35: 6) Тих шість міст були приписані для тих, що Єгова відкупив замість первенців Ізраїльських і котрі виключно були назначені на Божу службу. (4 Мойс. 3: 11-51) Місто—се символ організації; і шість міст назначених так представляли організацію помазаників Єгови на землі представляючи Сион, святе місто, від коли воно було відбудоване. Се що їх було шість не означувало, що прибіжеше було несовершенне, а радше піддає думку, що Бог постарався о прибіжеше підчас коли несовершенні обставини існують на землі. В той час не було мостів або поромів на ріці Йордан, і Божа ласкавість знову тут була обявлена через оміщення трох із сих міст на східній часті а три на західній часті ріки. Левіти й священники (священники були також Левітами, що були узяті із того покоління) представляли, що організація царства Єгового прийшла, і такого міста виглядав Авраам, коли він жив у наметі.—Жид. 11: 9, 10.

¹⁰ Еврейське слово на "прибіжеше", котре відноситься лише до шістьох міст, значить "притулок" до котрого приймається щось для охорони і безпеченства. Если Єгова постарався о таку охорону для такого що вбе чоловіка ненароком отже котрий бувби безпомічний проти местника або езекутора, то здається, що се було зовсім розумно щоби Він постаравсь о подіб-

не місце охорони для тих людей на землі, що є доброї волі, щоби вони були охоронені від ме-ча великого Езекутора, котрий пімститься за ціло-світне переступлення віковичної угоди відносно святости людського життя. Усі народи поламали віковичну угоду, і для сієї причини Бог виконає свою пімсту на них у битві Армагедоні, що є день виразу пімсти нашого Бога. У містах прибіжеша утікач міг заховатися; так і в день виконання пімсти Єгови Він постарався о місце прибіжеша де певні одиниці можуть сховатися котрі вчать правди і роблять те, що справед-ливе.

¹¹ Левітам було дано сорок вісім міст, і, із тих сорок вісім міст, тринадцять були дані священникам. (Йозія 21: 1-19) Лише одно місто священників було містом прибіжеша, а іменно, Геброн, в гористім краю Юдеї. (Йозія 21: 11-13) Безсумніву, що се мало бути місто котре одвідала Марія, мати Ісуса, коли вона йшла одвідати Елисавету, жену священника, Захарія. (Луки 1: 39, 40) Міста прибіжеша, будучи дані для покоління Левіина, із котрого покоління священники були взяті, вбійник, шукаючи прибіжеша, знаходив таку охорону в таких містах. Сі міста охорони символічно представляли організацію тих, що цілковито посвятилися Богу і службі Його храму. Не було иншого місця деб вбійник міг знайти прибіжеша або охорону. Се є сильний доказ, що кляса Йонадаба що шукає прибіжеша від дня пімсти мусить знайти його лише в колесниці Егуя, себто, в організації Єгови, котрої то організації Ісус Христос є Головою і великим Первосвященником.

¹² Міста прибіжеша мали бути установлені по тім, як Ізраїльтяни дістались до Канаан: "І рече Господь до Мойсея: Промов до синів Ізраїлевих і скажи їм: Як перейдете через Йордань у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було твічи тули убийцеві, що ненароком убив людину." (4 Мойс. 35: 9-11) Се здається сходиться з часом коли робота Елисея і Егуя зачалася. На сей час також указували слова Мойсея, а іменно: "Як вигубить Господь, Бог твій, народи, що землю їх дає тобі, і ти проженеш їх, та й осядешся по містах їх і по домівках їх: Три міста відділиш у землі, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідде." (5 Мойс. 19: 1, 2) В 1914 році Ісусові були дані погани в наслідде і Він був післаний викинути їх з позиції яку вони мильно занимали. (Пс. 2: 8, 9) В 1919 році Ісус привів свого вірного останка на землі через позатипічний Йордан у "землю" або стан царства, давши їм привилей й нагоду служити з Ним, так як Йозія дав для Ізраїльтянів. Священники що несли скиню завіту були перші, що увійшли у води Йордану, і стояли сильно на сухій землі аж люди перейшли. (Йозія 3: 7, 8, 15, 17) Перед тим нім Ізраїльтяни перейшли ріку Йордан, Мойсей, під керівництвом Єгови, назначив три міста прибіжеша на східній стороні ріки. Так і перед тим нім останок був зібраний до храму Господь велів доручити вість "Міліони Людей Тепер Жию-

чих Ніколи Не Помруть", розуміючи під сим, що вони мусять підлягати вимогам проголошеним Господом. В той час також зачалось проголошувати, що робота Іллі скінчилась. Се був період переходу від Іллі до Елисея у виконанню роботи через вірних послідувателів Ісуса Христа.

"НЕНАРОКОМ"

²³ Закон постарався о ті міста прибіжеша для користи тих, що убивби людину ненароком. "Про синів Ізрайлевих і про приходня, і про тако-го, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному, хто ненароком забив людину." (4 Мойс. 35:15) Що означають слова, "кожному, що ненароком забив людину"? Сатанська організація на землі добровільно й умисно поламала віковичну угоду між людьми. Бог через свого пророка заявив свій замір знищити урядову організацію Сатани на землі тому що вона поламала віковичну угоду. "Бо земля вся зледащала під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляття землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей." (Іса. 24:5, 6) Торговельний і політичний елемент сатанської організації добровільно плянували й попірали жорстокі війни наслідок чого було загальне пролиття невинної людської крові. Релігійний елемент "Християнства", а головню духовенство, посвячувало сі війни і богохульно заявляло їх бути в гармонії з Божою волею. Всі такі добровільні війниники погубить в Армагедоні. З другої знов руки на землі є такі, а головню в границях "Християнства", що працювали й попірали політичні й релігійні системи гноблення; що служили в арміях і фльотах і відірали людське життя; підтримували політичну й торговельну систему, що вельми гнобила людей; співтоваришили з релігійними системами що посвячували війну і були спільниками злочину в ламанню віковичної угоди; і є також "сильна рука ескарда" що помагали в переслідуванні послідувателів Ісуса Христа і переслідували тих, що служать Богу. Підчас Світової Війни многи люди брали участь в тих злих ділах, а головню в переслідуванні Божих людей, і се вони робили без гніву і без знання, що вони переступали Божий закон.

²⁴ Володіючий елемент в Ізраїлі був винуватий за такі самі злі річі про які описується в попереднім параграфі, і до них Ісус сказав: "Щоб упала на вас уся кров праведна, пролита на землі від крові Авеля праведного до крові Захарії, сына Варахїного, що вбили ви між церквою й жертівнею. Істино глаголю вам: Все те прийде на кодло се." (Мат. 23:35, 36) На винний-крови урядовий елемент Ізраїльського народа, що головню блазнів і гнобив і вбивав слуг Божих, гнобив і вбивав безпомічних людей взагалі, упала пімста Божа. Ся страшна кара впала на Ізраїля в кількох роках по розп'ятю Ісуса, і Петро, наповнений духом Божим, промовляючи про те над-

ходяче горе, сказав до Ізраїльтян: "Спасайте себе з сього розворотного кодла."—Діян. 2:40.

²⁵ Від коли Господь прийшов до храму, то на Божих людей стягнуто великі переслідування в краях "Християнства", і сі, що добровільно брали участь у тім злім переслідуванню є винні крові. Інші брали участь ненароком. "Християнство" а головню урядова часть його, дуже твердить, що вона виконує волю Божу, коли ж в той самий час є винувата за многи злочини. Відносячися до таких, пророк Єгови каже: "О, як же розопсотилась столиця, колись така вірна й повна правого суду! Справедливість давно в ній панувала, тепер—душоубіці. Срібло твоє жу-желицею стало, вино твоє розпущене водою; Князі твої—проступники й спільники злодіїв, на гостинці ласі, користі шукають; сиротам нема в їх оборони, а справа вдовиці до них не доходить. Тим то говорить Господь, Господь Саваот, сильний Ізраїлів: О, я надолужу мою кривду від противників моїх, і помшчусь над ворогами моїми!" (Іса. 1:21-24) Духовенство, а головню Римокатолицька гієрархія, злучилися з великою торговлею і політичними злочинцями в рабованню й нищенню людей; а повисше пророцтво відноситься до них, тому що вони привлащуют собі бути Божим царством. Знову пророк Єгови каже: "Я бо чую крик, мов би породілі, стогнання, неначе первородної, — крик дочки Сионової; вона стогне, простягаючи руки свої: "Ой лишенько моє! душа моя вліває перед убийцями!" (Ерем. 4:31) "А останні, взявши слуг його, знущались із них, та й повбивали. Цар же, почувши, прогнівив ся, я післявши військо своє, вигубив тих розбишак, і запалив город їх." (Мат. 22:6, 7) Між Жидами як і в "Християнстві" були такі одиниці, що не співчували із таким злочинством, та задля обставин вони були змушені брати участь і попірати сих злочинників, що найменше до певної міри, і вони стались клясю, що несвідомо або ненароком стались винні проляття крові.

²⁶ Ті, що несвідомо або ненароком попірали сих злочинників мусять мати якийсь спосіб утечи, инакше вони попадуться у велике горе в битві великого дня Бога Вседержителя. Єгова з своєї доброти постарався як раз о таку річ для їх утечи, і ті міста прибіжеша представляли як раз той спосіб утечи. Із тих шістьох міст прибіжеша "відділив Мойсей три міста по сім боці Йордані, що на схід сонця". (5 Мойс. 4:41-44) Йозия ствердив сю секцію потім як він перейшов Йордан, і також назначив три міста в Канаан. (Йозия 20:7-9) Ті шість міст були місцем прибіжеша для дітей Ізраїля і для чуженця як і для проходня, показуючи сим, що те місце прибіжеша буде для тих, що знаходяться в "Християнстві", і також для тих, що співтоваришуть з "Християнством", але немають жадної спільности із ним, і котрі можуть потребувати такого прибіжеша й шукати його. "Щоб убийця, той хто необачно, ненароком уби чоловіка, утікав туди, щоб вони служили вам прибіжищем од кровоместника. Сі города призначено про всіх

синів Ізраїля і про чужениць, що пробували між ними, що усякий, хто туди втікати ме, убивши ненароком людину, не вмер від руки кровоместника, перш ніж він стане перед громадою."— Ісуса Навина 20: 3, 9.

¹⁷ Если хтось спричинив смерть через добровільний чин уживаючи до сього залізного знаряду, або кинув каменя, або ручним оружем з дерева, себто клюбом, так що він забив на смерть своїм чином, такий чоловік був винуватий за вбийство і мусів умерти. (4 Мойс. 35: 16-18) Кров убійника мусіла бути пролита через кровоместника, що було законом Божим яко кара за поламаання віковичної угоди. "Хто пролиє кров людську, того кров теж проливати ме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка." (1 Мойс. 9: 6) "Кровоместник сам нехай вбе душогубця; як тільки подістане його, убити мусить його." (4 Мойс. 35: 19) Але если вбийство случилось випадково або ненароком, тоді вбийця міг утікати до міста прибіжеша для охорони. "І будуть у вас міста сі прибіжешем від местника, щоб не погиб убийця перше, ніж стане на суд перед громадою."—4 Мойс. 35: 12.

КРОВОМЕСТНИК

¹⁸ Хто ж є тим "кровоместником", або позатипічним виконателем пімсти проти таких злочинників? Самі вже слова Божого закону роблять "местником" Божого урядового виконателя. Після єврейської мови, то "местник" значить виконання пімсти обовязок чого положено на когось кривного або родинного споріднення, так як споріднення Боаза було до Наомі і Рут, і проти опоганення близьких кривних. *Вартова Башта* з 1925 р., сторона 182, параграф 51, *анг. вид.*, каже: "Здається, що сим кровоместником є Сатана." Ясним є, що такий вираз се помилка, і *Вартова Башта* ось тут се спрустовує. Се правда, що Сатана має силу смерти, яка була дана йому коли він був назначений на сторожа чоловіка, і що він спричиняє смерть многим, навіть декотрим вірним послідувателям Ісуса Христа. Але се не значить, що він є урядовим езекутором Єгови, а головно так далеко як се відноситься до тих містів прибіжеша. Сатана ніколи не був кривним чоловікові щоб він міг сповнити уряд местника або мстителя задля того що він є близьким кривним. Сатана—се духова істота; отже се одно виключає його займати таку позицію. Ані він не був жадним кривним Ізраїльтянам, і немає жадного припоручення або становиська відносно містів прибіжеша.

¹⁹ Великим кривняком роду людського через родимість є Ісус Христос, народившись із Марії діви, і через се був кривним Ізраїльтянам. (Галат 4: 4, 5) Совершенний чоловік Ісус купив рід людський своєю дорогоцінною кровю і сим чином стався Відкупителем чоловіка, і яко Відкупитель чоловіка Він є одягнений у власть від

Його Отця дати життя людському родові. (Рим. 6: 23; Іса. 9: 6, 7) Він є великий Єговів езекутор і вимірює справедливість відплачуючи однаково крово-винним. "Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові, і власть дав йому і суд чинити; бо Він Син чоловічий." (Йоана 5: 22, 27; 5 Мойс. 19: 21) Ісус Христос се Оправдатель Єгового ймя, і езекутор усіх Божих ворогів, і в тій езекуції з ним співтоваришать "шіст" мужів" кождий з них оружений в знаряд до вбивання і уживав його після керовництва Господа.—Гляди Езекиїла 9: 1, 2; *Оправданя*, Книжка І, сторона 94, *анг. вид.*

²⁰ "Кровоместник сам нехай вбе душогубця; як тільки подістане його, убити мусить його." (4 Мойс. 35: 19) Ісус Христос, великий Езекутор, напевно дістане всіх винних крові в Армагедоні в битві великого дня всемогучого Бога і уба всіх, що не знаходяться в містах прибіжеша. Застереження закона було, "щоб не погиб убийця перше, ніж стане на суд перед громадою". (4 Мойс. 35: 12) Всі інші вбийці мусіли погинути з руки езекутора. Міста прибіжеша були приготовані яко спосіб утечі. "Щоб кровоместник, запалавши серцем і пустившись на здохін за убийцею, не здогнав його, коли далека дорога, та й не вбив його, хоч він не повинен умерти, тому бо не мав до його ненависті перше. Щоб не проливалась безвинна кров у землі твоїй, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідде, і щоб не було на тобі вини за кров." (5 Мойс. 19: 6, 10) Ся провізія Божого закона представляла далеко більшу річ, що мала настати по тім як вірні й правдиві були взяті в угоду о царство. (Жид. 10: 1; 12: 12-29) Нова угода будучи установлена, і вірні будучи забрані в угоду о царство, то виходить, що позатипічні міста прибіжеша тепер установлені і що вони є для користи тих, що входять в услівя Божого ласкавого розпорядження.

²¹ Коли Егуй пійшов оправдувати ймя Єгови, його серце 'горіло з ревности' щоби виконати роботу приписану йому. Так і Більший Егуй, Ісус Христос, коли Він був посланий царювати серед ворогів Його і оправдувати ймя Єгови, Його серце горіло із ревности до виконання сієї великої роботи. Те велике і страшне поламаання віковичної угоди через пролиття людської крові мусить бути помщена, тому що се день пімсти нашого Бога і убийці мусять упасти від руки великого Езекутора. Отже Диявол 'знає що його час короткий,' і що вскорі битва великого дня Всемогучого Бога буде точитися. Наслідок буде, що всі вбийники стрінуть вимірену справедливість і ймя Єгови буде оправдане. Ті що не-свідомо помагали диявольській роботі проти людства, і в накопиченню зневаження на ймя Єгови, і хто бажає втіти до міста прибіжеша, му-

сити спішитися. Вони мусять відступити від диявольської організації і стати по стороні Господа Бога і Його організації й остатися там. Для тієї причини написано: "Втікайте з посеред Вавилону й рятуйте кожну душу свою, щоб і вам не погинути за беззаконство його; се бо година помсти Господньої,—він віддає йому за плату його. Гостріте стріли, наповнюйте сагайдаки; Господь підпалив завязатте царів Мидійських, задумав бо проти Вавилону, його затратити,—се помста Господня, помста за храм його."—Ерем. 51: 6, 11.

²² Через століття цілий світ був під владою лукавого Сатани і його жорстокої і злобної організації. Екзекутор цілковито знищить таких в Армагедоні. Ісус Христос, Екзекутор, є в храмі Єгови і виконує суд, і Бог приказує всім народам мовчати перед Ним і глядіти і вважати на прикази Єгови. Се Його час проголосити свої заміри, і ось Він повідомляє й остерегає. Урядовий елемент сатанської організації отримав повідомлення і осторогу, що сей світ—се організація Сатани і що він буде знищений, і що свідки Єгови є назначені Ним проголосити сі правди і доручувати сі повідомлення. Проголошення сих правд не принесло потіхи духовенству, ні великому інтересі ані політикером, але, противно, вони відмовилися слухати сього повідомлення й остороги і затверділи свої серця. Се особливо правда відносно духовенства. Сей урядовий елемент добровільно, наперед обдумано і зі злим заміром далі гнобить Божих людей і переслідують їх за проголошення правди. Далі, він шкодить і вбиває тих, що посвятилися Господеві. Він ушкоджує людей доброї волі тим, що він постійно старається тримати їх від правди. Урядовий елемент сатанської організації, видимий і невидимий, зробив заговор знищити помазанників Господніх і перешкодити проголошенню правди відносно Єгови, Його імені і заміру. (Пс. 83: 1-5) Як Агаб і Езабеля, котрі підмовили свідків щоби убити Набота і вкрасти його майно, так духовенство і їх союзники тепер спонукують інших присягати фальшиво проти свідків Єгови і спричиняють їм терпіння, і тим чином показують їх злобу й жорстоку ненависть. Вони є ті, що засідають вбити тих проти котрих вони мають ненависть. Про сих закон Божий є такий: "І коли з ненависті штовхне його, чи кине на його знарошна, так що той помре, або ворогуючи вдарить його рукою, так що той помре, то мусить вмерти забіяка; душоубець він; кровоместник убо душоубця, як тільки подістане його."—4 Мойс. 35: 20, 21.

²³ Не пізніше чим в Армагедоні Ісус Христос, кровоместник, повбиває злобне духовенство і їх союзників. Се виглядає, що такі люди, що кажуть що вони служать Богові але котрі добро-

вільно служать Дияволу, отримають острійшу кару з рук великого Екзекутора. Господь дав приказ тим "шістьом мужам", котрі представляють невидиму частю організації під Христом Ісусом, йти з їх знарядом до вбивання і вбивати всіх добровільних злочинців і то без милосердя. "А другим сказав—так, що я чув: Йдіте позад його городом та й убивайте; нехай не милує око ваше й не щадить; і старого й молодика, дівичу, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од моєї сьвятині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом." (Езек. 9: 5, 6) Се виразне заявлення Господа є, що "з'організована релігія", котра так вельми знеславляла Його імя, і ті що в ній, що брали участь в переслідуванню Його вірних людей і знеславляли Боже імя, будуть знищені без помилування.

²⁴ Хто ж є ті, що втічуть? Се люди доброї волі, що втічуть до міста прибіжеша. Колись вони співтоваришили до певної міри з сатанською організацією, але тепер, пізнавши лукавство її, і Боже ласкавість, вони шукають прибіжеша в Божій організації, котра то організація була представлена через міста прибіжеша. Вони полишили Вавилон, себто, організацію Сатани, і втікли в Божу організацію, стаючи по стороні Єгови й Його царства, і від тепер вони не можуть співчувати ані попірати сю лукаву організацію, але мусять стдіти непохитно по стороні Господа і вповні співчувати з Його організацією і з роботою яку Він виконує.

СТАРШІ

²⁵ Старші Божої організації є ті, що були введені в храм і помазані Господом, отже котрі стали старшими в дійсности, або прийшли до зросту в Христі. Ті не соромляться проголосувати правди про ворогів Божих; і се було представлено в проклямації Божого закона в Моаб, а іменно: "Коли ж чоловік ненавидить ближнього свого, і засяде на його і напавши вбе його, так що той вмере, і коли він утече до котрого із сіх міст: Так пішлють туди старші із міста його і приведуть його звідтам, та й оддадут його в руки кровоместникові на смерть. Очі твої нехай не щадять його; змиє безвинну кров з Ізраїля, і буде тобі добре на світі."—5 Мойс. 19: 11-13.

²⁶ Вірний останок Божої організації, котрі є старшими, не можуть миритися в жадний спосіб з добровільними вбійцями або гонителями, що належать до організації Сатани, або схороняти їх, ані не можуть вони співчувати з ними коли піймає Божа влада на них. Вони не лише мусять відділитися від цієї лукавої організації, але мусять бути вповній гармонії з Божим постановленням виляти Його гнів проти них. Вони мусять бути згідними і молити Бога, щоби Його

висказані заміри знищити ворогів були виконані. Ось так вони покажуть їх повне співчуття і пошвану Єгови й Його замірам. Отже сі вірні мусять дальше одважно голосити про пімсту нашого Бога, тому що се чашть припоручення даного Його помазанникам.—Іса. 61: 1, 2.

²⁷ По цілім "Християнстві" є міліони людей доброї волі і чесного серця, котрі не бажають бути співчасниками в проляттю невинної крові. Отже несвідомо, невмісно і ненароком вони попались в теняні Сатани і заподіяли много лихих діл проти інших. У Божім законі несвідомість має вимівку если та одиниця зверне свое серце до праведності. Однак, щоби вони могли втіти від кари, то вони мусять показати їх пошвану до Бога й Його царства скоро вони прийдуць до пізнання про Його розпорядження до людського роду. Як "старші з міста" вбійника, вони не можуть охороняти винуватих, але мусять бути в гармонії з Більшим Егуйом; і коли Він, як Егуй, забажає голов товпи позатипічного Агаба, то вони мусять ступати приміром володарів і старших і видати їх голови. (2 Цар. 10: 1-7) Се не значить, що вони беруть участь в ексекуції котрих будь сотворінь, але се значить, що вони не мають вагатися проголошувати правду коли прийде нагода і немають стримувати щоби зайти когось иншого. Духовенство, а особливо Римо-Католицька гієрархія, вие й нарікає, що свідки Єгови нападають на них. Се є цілковита неправда. Бог положив відвічальність на своїх людях голосити правду, щоби інші знали про Божі заміри. Се правда відкриває лукавого, і правду голоситься для користи тих, що бажають чинити правду.

²⁸ Великий Суддя, Ісус Христос, засів на своїм престолі в храмі і розділює людей, і ті, що бажають бути в гармонії з Богом і справедливостю мусять безпроводочно і компромісу стати по стороні Господа й оголосити, що вони стоять по стороні Бога й Його справедливого правительства всякого часу. Відвічальність лежить тепер на свідках Єгови научати клясу Йонадаба, щоби всі люди доброї волі могли поступати розумно. Ті люди доброї волі й чесного серця були засліплені Сатаною й його агентами, а головно духовенством, і аж поки вони не почули правди про Господа й Його царство, вони несвідомо попірали ту безбожну орду і поповняли інші діла насильства тим, що посвятилися Єгови і Його царстві, як і иншим.

²⁹ Але щож можна сказати про тих, що брали участь у Світовій Війні і відбирали людське життя у битві, і котрі опісля прийшли до пізнання правди, посвятилися вповні чинити волю Божу, і віддали себе Господеві? Чи такі мають яку охорону в містах прибіжеша? Із Писання не виглядає, що міста прибіжеша відносяться до тих,

що сталися членами тіла Христового. Як здається, то нема причини чому вони мали б відноситися до них. Між сими а клясою так знаною 'міліони що ніколи не помруть', розуміючи під сим людей доброї волі, що слухають Господа Бога але котрі не є прийняті яко чашть жертви Ісуса Христа, є велика ріжниця. Перед відбудованнєм Сиона, ціль проповідування евангелії була, щоби взяти з між народів людей для ймени Єгови. Щоби бути одним із взятих для ймени Єгови грішник мусів перше признати свої гріхи перед Богом, вповати на дорогоцінну кров Ісуса Христа яко в Його викупну ціну, і тоді безслівно згодитися чинити волю Божу через цілковите посвячення себе. Се воля Божя, що би ті так взяті для Його ймя умерли як людські сотворіння, але жили як духові сотворіння. Чоловік, що вповні посвятився чинити волю Божу, і чие посвячення було прийняте, сей оправданий Єговою через Його віру в Ісуса і задля його послушенства до Божого закона. Всі гріхи таких є покриті кровю Христа. Коли його посвячення є прийняте, тоді він стає оправданий, і задля його оправдання він має право жити як людина; і се то людське життя він жертвує. Тоді Бог родить його яко свого духового сина, і всі його минувші як і насліджені гріхи є обмиті. "Хто бо вмер, той визволивсь од гріха. Коли ж ми вмерли з Христом, віруємо, що й жити мєм з Ним, знаючи, що Христос, уставши з мертвих уже більш не вмер: смерть над Ним більш не панує. Бо що вмер, за гріх вмер Він раз а що живе, Богові живе. Так само й ви думайте, що ви мертві вже гріху, живі ж Богові, у Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6: 7-11) Павло був один, що несвідомо був учасником у вбійстві Стефана, як се він самий твердить: "І як пролилась кров Стефана, свідка Твого, я сам стояв і позваляв убийство його, стережучи одежі убийців його." (Діян. 22: 20) Але коли Павло пізнав правду, і вповні посвятився чинити волю Божу через Ісуса Христа, Його гріхи були очищені й змиті і він ставсь прийнятим для Господа. Хто так родиться від Єгови яко Його син, такий стає новим сотворінням в Христі Ісусі; яко ж написано: "Тимже коли хто в Христі, той нове сотворінне; старе минуло; ось стало все нове." (2 Кор. 5: 17) Таких то синів Божих, що їх знайшов Ісус Христос вірними в часі відбудовання Сиону, взято в угоду о царство, і сі сталися чашть царської організації Божої представлені символічно через місто. (Одкр. 21: 1, 2) Всі такі знаходяться під Ісусом Христом, Більшим Мойсейом, і потім вони мусять бути цілковито послушні Христові если вони хотять жити. (Діян. 3: 23) До сього то нового сотворіння в Христі писання говорить: "Ми знаєм, що перийшли від смерти у житте, бо любимо братів; хто не любить брата, пробу-

ває в смерті. Кожен, хто ненавидить брата свого, той чоловікогубець; а ви знаєте, що жоден чоловікогубець не має життя вічного, в ньому пробуваючого."—1 Йоана 3:14, 15.

²⁰ Прибіжеше таких або охорона таких є в Божій організації під Христом, у тайнім пробутку Всевишнього: "Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого. Я кажу до Господа: Ти моя пристань і твердиня, мій Бог, на його вповати буду." (Пс. 92: 1, 2) Сі становлять часть міста і вони не втікають до нього потім, як Сион став відбудований. Щоби сі послідувателі Ісуса Христа отримали життя, то вони мусять перебувати в Христі Ісусі, бути вірними, і виконувати їх задачі. (Йоана 15: 5-8) Всі такі є членами священства під Христом.

²¹ Від коли Господь Ісус прийшов до храму і від коли Сион став відбудований, то вірні і що були введені в угоду о царство становлять часть Божої організації. Се сталося потім, як угода

вірности була зроблена в Моаб, що міста прибіжеша були установлені, і се показує, що коли вірні сини Божі були взяті в угоду о царство, що ті позатипічні міста прибіжеша були установлені, або радше, ужиті. Перед взяттям вірного останка в угоду о царство, від тоді були й ще є люди доброї волі, котрі несвідомо або ненароком ломлять віковичну угоду. Період жертви для вибрання людей для Єговою ймя мусить скінчитися коли Сион став викінчений; але яке ж розпорядження є для тих людей доброї волі, що тепер посвячуються Богу Єгові? Вони знаходяться у світі під управою Сатани, і вони немають співчуття із його лукавим правлінням, і відлучилися від неї. Вони бажать служити Богові й чинити Його волю. Се є важне тепер зрозуміти, яка є ціль Єгови відносно них й яка, є відвічальність положена на вірному останкові відносно Йонадаба.

(Дальше буде)

ЙОГО УГОДИ

(Часть 7, продовження з минушого числа)

ПИТАННЯ

²² Щоби дістати дужче вирозуміння угод Єгови, то буде на місці застановитись над декотрими питаннями; і для того тут ставимо питання і зараз слідує відповідь.

²³ ПИТАННЯ: Котра із Божих угод є віковичною угодою?

ВІДПОВІДЬ: Всі угоди зроблені Єговою є вічно триваючі, тому що се становить заявлення самим Єговою Його замірів, а Єгова не змінює своїх замірів. (Мал. 3: 6) Усі угоди між Єговою і Його сотворіннями є вічні так далеко як се відноситься до Єгови.

²⁴ ПИТАННЯ: Чи се згідним з Писанням казати, що Авраамова угода се угода Сари, і що ся угода видала насіння обітниці?

ВІДПОВІДЬ: Ні, Писання нігде не говорить про "угоду Сари". В Авраамовій угоді Авраам представляв самого Бога Єгову; отже те, що називається Авраамова угода, є виразом Божого заміру, і то без жадних зобовязань, вивести насіння через котре всі роди землі будуть благословені. Єгова ствердив сю декларацию клятьбою, і, як се апостол зазначає, задля Його слова і клятьби ся обітниця або угода є незмінна. (Жид. 6: 18) Авраам був отцем, або життя-давателем, Ісаак, котрий був прообразом насіння, котрим то насінням є Божий Син. Божа жена не є Його угода, але жена стоїть або представляє Божу організацію. Ісус Христос, насіння обітниці, є насінням Божим. Угода не видає насіння, але Єгова через свою жену, представляючи Його організацію, виводить насіння.

²⁵ ПИТАННЯ: Чи церква є насінням або потком нової угоди або Авраамової угоди?

ВІДПОВІДЬ: Нова угода не родить насіння,

але видає людей для ймя Єгови котрих Єгова вживає яко своїх свідків, і ті, що є в новій угоді і докажуть їх вірність, Він приймає як синів Божих у царський дім і через всиновлення вони стаються частью насіння Авраамового. Сі не є насінням Авраамової угоди ані нової угоди. Вони є насінням або синами Божими. "Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коли явить ся, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть." (1 Йоана 3: 2) Се не угода, що родить насіння, але Божа жена, себто, Його організація; а життя виходить від самого Єгови.

²⁶ ПИТАННЯ: Чи апостол Павло не каже, що Сара була типом на "Авраамову угоду"? І чи се згідно з Писанням говорити про угоду як про "угоду Сари"?

ВІДПОВІДЬ: Ні, такої річи як "угода Сари" нема. Авраамова угода—се Божа угода. Апостол сказав, що Авраамів син від Його вільної жени Сари, се було иносказанням, представляючи Єрусалим в небі, себто, організацію Єгови, котра є матірню усіх синів Божих.

²⁷ ПИТАННЯ: Чи нова угода є угодою реституції, яка буде в силі й принесе життя людству протягом царювання Христа?

ВІДПОВІДЬ: Ні, Нова угода не є угодою для реституції життя і не буде в силі або в чинності підчас царювання Христа до повернення людства.

²⁸ ПИТАННЯ: Що ж тоді розумів апостол Петро коли він сказав: "Небеса мусять затримати Ісуса Христа аж до часу повернення усіх річей"? Если се не означувало реституції усього роду людського, то що значить те писання?

ВІДПОВІДЬ: Глядіть часть 8 сього артикула.